

Лошо ли чете? Ужъ го хвалятъ, а пъкъ сега всѣки си гледа работата и го оставили самъ. Работа и работа. Денчо запита майка си.

— Кога ще се свѣлши тая лабота?

— Коя работа, Денчо? — учуди се майка му.

— Все лабота, лабота и не искате да ме слушате.

— Е-е, синко, нашата работа нѣма край.

Детето застана до разораната градина зачудено и обидено. Майка му го погледа-погледа, но, като усѣти, колко бобъ тежи въ торбата на врата ѝ, въздъхна и пакъ дигна мотиката.

Денчо се обърна и тръгна изъ двора. Седна на дръвника и пакъ разтвори книгата. Шаро го видѣ отъ нѣкжде, дойде, завъртѣ опашката си. После се сви на земята, опъна преднитѣ си крака, сложи главата си върху тѣхъ и се загледа съ кафявитѣ си очи въ Денча.

Тогава Денчо зачете съ по-високъ гласъ.

Сава Макъ

МЕЧОВА ЖАЛБА

На Любчо Антоновъ

Безъ кожухче, безъ калпакъ,
зъзне Мечо младъ юнакъ.

— Дяволскитѣ му снѣжинки
По бърда и по долинки,
по планини и полета —
вредомъ като захаръ свѣтятъ.
А, речи го, вчера бѣше:
силно слънцето печеше,

